

ת"פ 62567/02 - מדינת ישראל נגד עмар אבו חמד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 62567-02 מדינת ישראל נ' אבו חמד

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
מאישמה מדינת ישראל
נגד עмар אבו חמד
נאשם **החלטה**

ענינה של החלטה זו - בקשתו של קורבן העבירה לוווטר על הפיצוי שהוטל על הנאשם לשלם לו.

העובדות הדריכות לעניין

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום, שלאחר תיקונו ייחס לו עבירה של חבלה חמורה. **עובדות כתוב האישום עליה** כי בתאריך 14.5.15, בمساعدة "אל חיר" בחיפה, תקף הנאשם את המטלון - שעבד עמו בمساعدة - בכך שדחף אותו אל עבר דלת הכנסה של המסייעת, קרא לו "הומו", הטיח אגרופים בראשו, חיבק אותו בכוח, הטיח אותו ברצפת המסייעת והתיישב עליו, עד שבעל המסייעת הפריד בין הניצים והנائم יצא מהمساعدة. כתוצאה ממשיעיו של הנאשם נגרמה למטלון חבלה של ממש שהתרטטה בשבר בcup רגלי שמאל, שהצריך טיפול ממושך בסד גבס.

2. הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן, הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הראיות לעונש נשמעה עדותם של המטלון. **המטلون העיד** כי הוא בן 63, תיאר את תחומי הักษות בעת התקיפה וציין כי כתוצאה מהתקיפה הוא היה מרוטק בחודשים וחצי, אך לאחר כ-5 חודשים הוא יכול היה לחזור ללבכת. כן העיד כי עד היום יש לו שבר פתוח בcup הרגל וכי נקבעו לו 20% נכות בcup הרגל וכן הוא יכול לעבוד במלאכות, עובדה שבה עבד במשך 40 שנה והוא הוא הכי אוהב.

3. ביום 17.7.19 גזרתי את דיןו של הנאשם, לאחר שמצאתי כי יש לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם, והטלתי עליו, לצורך על תנאי וצו של"צ, פיצוי למטלון בסך של 10,000 ₪ (להלן: "**הפיצוי**").

טענות הצדדים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. **המתلون** מבקש לבטל את ההחלטה שנגזר לטובתו, בטענה שהוא כבר קיבל "החלטה כספי מסויים" מאביו הנאשם וזה מספק אותו. המתلون הזכיר כי הוא ואביו הנאשם הגיעו להסכם סולחה וביקש כי בית המשפט יתייחס לכך. **המשמעות** השaira את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט וביקשה, שיכל שבית המשפט ייעתר לה, יוטל על הנאשם קנס חלף הפני. **ב"כ הנאשם** ביקש להיעתר לבקשתו, מבלתי להמיר את ההחלטה בקנס, בהדגשו כי הנאשם פיצה את המתلون מחוץ לכותלי בית המשפט.

דין

לאחר ששלמתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, ואנמך.

5. ראש וראשון רואה להזכיר כי לאחר שניתן גזר הדין מסתיים ההליך וככלל, אין בבית המשפט סמכות לשונותו, למעט חריגים הקבועים בחוק. כך לדוגמה, ניתן לתקן פסק הדין בהסכם הצדדים (סעיף 81(ב) לחוק בתיהם של המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984); בית המשפט רשאי להורות על הפסקת עבודות שירות ועל נשיאת עונש אחר במקומו (סעיף 51(א) ו-(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977); בית המשפט רשאי לקבוע עונש אחר אם הנאשם אינו עומד ב厰בחן שהוטל עליו (סעיף 16 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969]).

לצד ההוראות האמורות, קיימות הוראות שמקנות, הן לבית המשפט והן למרכז לגביית קנסות (להלן: "**המרכז**"), סמכויות שונות בנוגע לביטול או הפחתת הפגיעה שבকנס או בפיזיים ובוגר לڌييت وפריסת הקנס או היפויים. **בהקשר לפיזיים** נקבע כי הסמכות לפטור מתחספת פיגורים מסורה רק לבית המשפט (ראו סעיף 5ג לחוק המרכז; סעיפים 69 + 77(ג) לחוק העונשין; רע"א 11/8994 **חליל נ' מ"י** (29.4.12)) ואילו פרישת ודוחית היפויים מסורה למרכז (סעיף 5ב לחוק המרכז). עינינו הראות, כי המחוקק הקנה למרכז או לבית המשפט, בהתאם להוראות החוק הרלוונטיות, את הסמכות לפטום או לדוחות תשלומים וכן את הסמכות לפטור מתשלום תוספת פיגורים, ברם לא הקנה סמכות לפטור מעצם תשלום החוב - יהיה זה קנס או פיצוי.

6. בתפ"ח (מחוזי חיפה) 355-09-13 **על בכרי נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 6.9.17) היטיב כבוד השופט ליישץ לבטא את מרכיבותו של עונש הפני, בציינו כי לו היה מדובר ברכיב עונשי אחר, השאלה כלל לא הייתה עולה על הפרק ועל פני הדברים היא רלוונטית, בעיקר משום אופיו רכיב היפויים שהינו "משולב", היינו, זהה הנושא הן מאפיינים פליליים והן מאפיינים אזרחיים. פלילי - כיוון שמדובר ברכיב עונשי, משום מיקומו בחוק העונשין בפרק דרכי עונשה ומשום שהוא ניתן במסגרת גזר הדין לצד רכיבי עונשה נוספים. אזרחי - מכיוון שהוא יוצר "קשר ישראלי" עם נגע העבריה (ה גם שבאמצעות המרכז) ונגזר, בין היתר, מערך הסבל והנזק שנגרמו ולכן נושא סמננים של פיצוי נזקי. לכן, נקבע שמדובר בפיזוי אזרחי במשמעותו שנוועד לשפות את הנגע על הנזק שנגרם לו (עוד ראו לעניין זה את רע"פ 10/2976 **אסק נ' מדינת ישראל** (5.2.02); רע"פ 11/8458 **שובל נ' מדינת ישראל** (11.9.13); רע"פ 15/1076 **טוק נ' מדינת ישראל** (16.7.6.16)). עם זאת, חרב מאפיינו האזרחיים של רכיב הפני, הוא מהוות רכיב מרכזי העונשה ומשכך - חלק אינטגרלי מגזר הדין, שלא ניתן לשנותו, אלא בהסכמה מפורשת בחוק, שאינה קיימת בעניינו (ראו לעניין זה רע"פ 16/3848 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.2.17)).

7. עוד סבורה אני כי מתן אפשרות להגשת בקשות ל"ביטול" הליכי גביה עלול להביא למסע לחצים על נפגעי עבירה, להפנית הצעות אליהם "שקשה לסרב להן" ולפגעה חזורת בנפגעי העבירה. מתן פתח כאמור אף עשוי להביא ל"משפט זוטא" שיתקיים לאחר סיום ההליך בנוגע לנסיבות ולמניעים שהביאו את נפגעי העבירה ליותר על קבלת ההחלטה ש מגיעה להם (לענין זה ראו ת"פ (נכ') 13-10-14785 **סאלח סעדיה נ' מדינת ישראל** (17.11.17)).

8. **בעניינו**, דינו של הנאשם נגזר לאחר שהוצג לבית המשפט הסולחה שנערך בין הצדדים ולאחר שבית המשפט נתן לו את מלא המשקל הרαι. לצד ההחלטה לא נגזר רכיב כספי נוסף. ועוד - כל שהמתلون טוען הוא שהוא קיבל פיצוי כספי "משמעותי", שמספק אותו, מבלי שפורט מה גובהו של אותו פיצוי ומבליל שהוצגו תימוכין לטענה.

סוף דבר

בהעדר סמכות לשנות את גזר הדין ו לבטל את ההחלטה, ומשהה פיצוי מהוות אחד מרכיבי גזר הדין, על הנאשם למלא אחריו, לאחר יתר רכיבי גזר הדין. מיללים אחרות - הבקשה נדחתה.

המחירות משלח לצדים את ההחלטה.

ניתנה היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.